

„Vezmi si, je to dobré!“

Z obsahu čísla:

- *Anketa k 4. Celoslovenskému evanjelickému festivalu (CEF)*
- *Ako vychovať z detí neveriacich*
- *Viem, komu som uveril (otestujte sa)*
- *Všetci sme na bojisku (tábor dorastu)*
- *Účasť ako dôkaz viery i nádeje (zájazd na Branč)*
- *V Tatrách nám bolo veselo (detský tábor)*
- *Urobiť, čo môžeme (poznámky ku výchove a generačnému problému cirkvi)*

SLOVO NA ÚVOD

Celoslovenský evanjelický festival – iba spomienka či vzpruha?

Cirkev je duchovné spoločenstvo. V 1. rade je v nej teda kladený dôraz na ducha - na Božie slovo, vieru, vzťahy lásky a pomoci a až potom na hmotu, budovy, peniaze. - Hoci, nepochybne - aj veci hmotné sú pre praktický život cirkvi potrebné. I duchovné spoločenstvo cirkvi potrebuje funkčnú štruktúru. Vojsko bez dobrého velenia neobstojí. Avšak ani dobrý veliteľ, či v športovej oblasti tréner, neobstojí bez vojakov, či obeťavých hráčov. Dobrá organizácia je darom Božieho Ducha. Kde chýba, tam dochádza k tomu, že: „Jedni robia jak še patri a druhe patria /dívajú sa/ jak še robi.“ - Tam prichádza únava, nechúť, vyhasnutie aj inak zapálených ľudí.

Biblia nás učí, že aj v cirkvi je potrebné rozdeliť prácu, učiť sa umeniu delegovať úlohy (2M 18,13-24; 1Pt 4,9-12). Rozdelenie služby prispieva k zvýšeniu kvality života Božieho ľudu. Jedna vec je však delegovať a iná, či sa oslovenie a poverenie stretne s ochotou. Platí, že nielen bez dobrého podelenia práce, ale tiež bez ochoty prijať službu v cirkvi, sú potom unavení a znechutení všetci. Často sa necítíme na to, prijať nejakú úlohu. Pán Boh si však aj nás

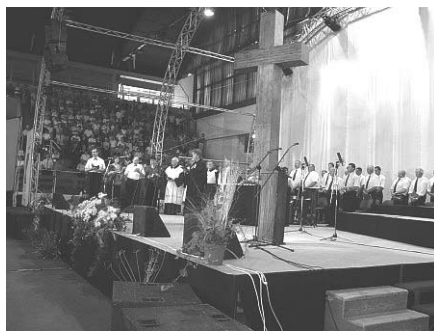
- s našimi rozličnými obdarovaniami i nedostatkami, vie použiť. Dáva nám svoju múdrosť a silu, ak túžime zostať Mu verní. V Kristovi nám daroval všetko potrebné pre život a zbožnosť (2Pt 1,3-4). Ježiš Kristus schudobnel, aby sme my zbohatli Jeho chudobou (2K 8,9). A my Mu smieme slúžiť a milujeme Ho nie preto, že si potrebujeme úporne vybojovať Božiu priazeň; smieme v cirkvi slúžiť Bohu i bratom a sestram preto, lebo Boh prv miloval nás (1J 4,19).

Cirkev nemá byť súčtom obyvateľov množstva ostrovov, na ktorých žije zakaždým jeden veriaci Robinson - odrezaný od iných. Cirkev je - má sa stávať spoločenstvom ľudí, ktorí sa učia z Božieho slova, vo sviatostiach prijímajú odpustenie, čerpajú silu pre život a v láske slúžia sebe navzájom i svetu.

Dary, schopnosti, ktoré nám dáva Pán Boh nie sú určené na to, aby sme si ich sebecky ponechali pre seba, ale práve na to, aby sme sa s nimi delili. Žiaľ, zďaleka nie vždy to tak je. I v cirkvi sa stretávame s rôznymi postojmi k spoločenstvu. Sú takí, ktorí oň nedbajú a možno až keď zomrú, sa väčšina zboru dozvie, že doň tiež patrili. Sú i takí, ktorí prichádzajú do spoločenstva často, ale podobajú sa apoštolom na (pražskom) orloji: Všetkým

sa ukazujú, no s nikým nehovoria. Ich srdce je plné sebastrednosti. A sú aj takí, ktorí spoločenstvo budujú, slúžia v ňom darmi, ktoré prijali od Pána. – Vediac, že kresťanom nie je ten, kto cituje čosi o láske, ale kto miluje tak, že to iní cítia. Samozrejme nejde o to, aby sme posudzovali iných: ty si taký a taký – patíš do tej či onej skupiny; ale aby sme sa stávali ľuďmi, ktorí nie len čosi pekné cítujú o láske, ale milujú tak, že to iní cítia. **Aj na našej osobnej láske ku Kristovi i k bratom a sestram záleží; aj tvoj/môj osobný prejav viery a spolupatričnosti k cirkvi má svoj zmysel.**

Presvedčili sme sa o tom na prelome prázdnin pri organizovaní Celoslovenského ev. festivalu (CEF). Vďaka tomu, že svojou – menšou či väčšou – službou mnohí prispeli, sme s Božou pomocou so ctou zvládli úlohu, ktorá sa nejednému zdala byť priveľkou. Pán Boh nám dal tento zdar zažiť nie preto, aby sme na CEF už iba spomínali, ale aby sa nám spoločná služba pri jeho organizácii stala povzbudením a vzpruhou pre ďalšie úlohy, ktoré náš zbor má konať. – Aby sa nám – tvoriac spoločenstvo

s Kristom – nezdali priveľkými ani tie úlohy na duchovnom poli, v ktorých máme ako cirkevný zbor ešte rezervy.

Ježiš Kristus nás posilňuje svojím Slovom. Bez posilňovania sa Božím slovom sa v službe rýchlo unavíme. Pán nás však posilňuje tiež ľuďmi, za ktorých sme byť vďační. Určite, žiadna cirkev, nijaký cirkevný zbor - ani náš - nie je dokonalý. Únava, malovernosť, ľahostajnosť, formálnosť nás i v súčasnej dobe ohrozujú. A predsa, sme Bohom milovaní a Kristom oslobodení k láske. Je výsadou, že môžeme byť Božími deťmi - tvoriť spoločenstvo bratov a sestier, že Pán Ježiš s nami počíta vo svojom diele, že zostáva s nami. Zostaňme i my s Ním.

*M. Šefranko
(s myšlienkami L. Rejchrt a P. Kosorina)*

Všetkým, ktorí ste akokoľvek pomohli pri organizovaní Celoslovenského ev. festivalu úprimne ďakujeme za vašu nezištnú pomoc, obetavosť, trpezlivosť, venovaný čas a lásku k Pánovej cirkvi. Ďakujeme tiež všetkým jednotlivcom – bratom a sestram z nášho cirkevného zboru, ktorí prispeli na CEF 4 finančnými darmi. Ich celková výška bola 15 364,- Sk. Srdečná vďaka patrí aj vedeniu Mesta Ružomberok za výbornú spoluprácu.

Anketa k 4. Celoslovenskému evanjelickému festivalu (CEF)

1. Ako chápete motto 4. Celoslovenského evanjelického festivalu v Ružomberku: „Kristus oslobodzuje k láske“?

Pani Mária: Navzájom sa máme všetci milovať, priať si len to dobré. Máme si tiež odpúšťať.

Dáška: Ideme na festival preto, aby Kristus vstúpil do nás. A tým, že Mu to dovolíme, dokážeme viac vnímať lásku a dobro.

Marianka: Kristus dáva vieru v lepší život.

Majka: Viem, že Pán Ježiš ma oslobodil od hriechov a už ich viac nespomenie.

2. Čo sa vám na dvojdnovom festivale páčilo?

Pani Mária: Vzhľadom na to, že evanjelikov je pomerne málo, uvítala som festival ako príležitosť na stretnutie bratov a sestier vo viere. Páčilo sa mi, keď všetci začali spoločne spievať. Bolo tam cítiť radosť.

Marek: Páčil sa mi pekne vyzdobený kostolík vo Svätom Kríži, tiež opera a šuchotanie krúp na streche autobusu, ktorým sme sa vracali do Ružomberka.

Marianka: Na festivale sa stretlo veľké množstvo ľudí z rôznych kútov Slovenska, dokonca aj zo zahraničia.

Majka: Veľmi ma oslovila opera Martin Luther.

3. Čo vás na festivale prekvapilo?

Pani Mária: Na večernom koncerte sa mi veľmi páčilo, že sme si mohli zaspievať od srdca spolu so spevákmi piesne z nášho evanjelického spevníka. Nepáčilo sa mi neslušné správanie niektorých mládencov počas koncertu.

Marianka: Nedostatočné vybavenie toaliet.

Majka: Prekvapila ma veľmi dobrá atmosféra.

4. Využili ste v sobotu príležitosť výberu niektorého zo seminárov?

Pani Mária: Nie, lebo som kontrolovala vstupenky, vyberala ofera - aj s ďalšími z cirkevného zboru.

Majka: Vzhľadom na to, že som pracovala v detskej besiedke, som sa nestihla zúčastniť seminárov. Zaujali ma však viaceré témy: „Veriaci človek v postmodernej svete“ so Štefanom Hríbom a Jurajom Kušnierikom aj iné témy.

5. Ktorý spevák, speváčka vás zaujali na nočnom koncerte?

Pani Mária: Katka Koščová, Berco Balog.

Marianka: Sisa Sklovská, Katka Koščová.

Majka: Páčil sa mi Berco Balog, hlavne jeho zaujímavé interpretácie našich spevníkových piesní i Sisa Sklovská s ukážkami jej muzikálových predstavení.

6. Myslíte si, že si na festivale „prišli na svoje“ aj deti?

Pani Mária: Detí bolo veľmi málo. V sobotu popoludní bol program vyhradený pre ne.

Marianka: Určite, deťom sa páčilo vystúpenie tanečného súboru Liptov.

Majka: Spolu s Ajkou, Lenkou, Jankou, pani farárkou Lichvarčíkovou (zo Zlatých Moraviec), s pánom farárom Elkom (z Nitry) a s ďalšími výtvarníkmi sme spolupracovali na festivalovej besiedke. Deti mali možnosť vyskúšať si obrúskovú techniku, kresliť, maľovať na biblické témy, hrať sa. Zúčastnili sa detského programu s témou „Ovocie Ducha“ na pódiu.

7. Ako ste vnímali hlavné služby Božie v Nedelu pokánia?

Pani Mária: V kostole sa mi prisluhovanie Večere Pánovej zdá vrúcnejšie, nábožnejšie, ako v športovej hale. Nepáčilo sa mi, že pri spovedi boli aj katolíci.

Marianka: Služby Božie boli pekné.

Majka: Zúčastnila som sa festivalových služieb Božích a prijala som Večeru Pánovu.

8. Čo sa vás pozitívne dotklo na opere Martin Luther, ktorá sa konala v artikulárnom kostole vo Svätom Kríži?

Pani Mária: Nevidela som toto predstavenie, lebo som sa starala o nocľazníkov.

Majka: V opere boli veľmi dobre zobrazené kľúčové momenty zo života Martina Luthera, čo bolo dobre spracované v librete opery a následne vystihnuté v pôsobivom hudobnom spracovaní.

9. Vylepšili by ste niečo v budúcnosti na podobnom stretnutí?

Pani Mária: Podľa môjho názoru treba dať viac príležitostí pri organizovaní festivalu mladým. Treba ich zamestnať. Okrem toho by mal byť viac evanjelický ako ekumenický.

Marianka: Nebola som veľmi spokojná s organizáciou festivalu. Uvítala by som v budúcnosti možnosť vyskúšať si program a zlepšila by som akustiku (odposluch).

Majka: Zásadné negatíva sa neobjavili.

10. Pokúsili by ste sa navrhnúť tému budúceho CEF-u?

Pani Mária: Ev. Marka 10,14: Dovoľte dieťkam prichádzať ku mne nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie.

Marianka: „Viera ľudí zblížuje.“ Alebo: „Viera, nádej, láska...“ .

Dáška: Niečo s kvetmi... .

Majka: Posolstvo festivalu prepojiť s ďalším smerovaním civilizácie, ľudstva v 21. storočí.

(Pripravila: Janka Mrázová)

AKO VYCHOVAŤ Z DETÍ NEVERIACICH

(Pozn. red.: Niekedy sa tomu, čo je správne, naučíme najlepšie práve na protiklade – kontraste k správne. Kiež nám je v tomto zmysle návod na výchovu neveriacich pomocou pri výchove v Krista veriacej mladej generácie).

I ne jeden vedecký ateista si myslel, že stačí o Bohu pred deťmi nehovoriť, nanajvýš tu a tam povedať pár slov o tmárskych farároch. Keď sa potom jeho syn začal zaujímať o štúdium teológie, bolo už neskoro presvedčať ho. O to ťažšie je výchova neveriacich v rodine, ktorá pravidelne chodíva do kostola. Preto sme sa rozhodli otázku ateistickej výchovy ešte raz premyslieť a dať vám nasledujúci stručný a spoľahlivý návod (ako z detí vychovať neveriacich).

1. Do výchovy rozhodne nepatria city. Ešte by sa z dieťaťa stal zmäkčilý človek.

2. Nesmiete v dieťati prebudiť dojem, že máte Ježiša radi alebo že Mu dôverujete. Lepšie je, aby malo z Boha strach. Ani humor sa nezlučuje s náboženstvom.

3. Nepokúšajte sa s deťmi modliť vlastnými slovami. „Anjeličku, môj strážničku“ je vyskúšané a omnoho spoľahlivejšie.

4. Kupujte deťom veľa obrázkových Biblií: nech si okrem rozprávok a komiksov občas listujú v nich. Aspoň poznajú viac zaujímavých príbehov.

5. Keby však deti chceli, aby ste im niektorý biblický príbeh vysvetlili, odporúčajte im počkať, kým vyrastú. Veď ak čomusi nedokážu porozumieť sami, bude to pre nich zrejme príliš zložitá.

6. Podľa najvýznamnejších sviatkov cirkevného roku je dobré deťom hovoriť o Ježišovi iba ako o Dieťatku a Ukrižovanom. To im Jeho osobnosť neobyčajne priblíži. Okrem toho treba ešte zdôrazňovať Jeho zázraky.

Nemožno totiž dopustiť, aby Ježiš prehral v konkurencii s Tarzanom či Batmanom.

7. Chodievajte s deťmi do takého kostola, kam chodí veľa starých ľudí a nijaké deti. Nech vaše dieťky vidia, ako sa treba v kostole správať.

8. Je nutné dôsledne kontrolovať, či sa dieťa denne modlí. U dospievajúcich je taký dozor úplne nevyhnutný.

9. Ak má dieťa na niečo iný názor ako vy, je zbytočné s ním vážne diskutovať. Jednoducho mu povedzte, že je hlúpe a že sa mýli. Keby trvalo na svojom, znížte mu vreckové alebo ho inakšie potrestajte. Veď ono raz pochopí.

10. Musíte dieťaťu dokázať, že náboženstvo je úplne zlučiteľné s moderným životným štýlom. Preto by sa váš život nemal, okrem návštev kostola, ničím odlišovať od života vašich neveriacich susedov. Najmä sa nepriateľte s inými kresťanskými rodinami – mohli by to byť fanatici alebo bludári. A keby ste sa už s nimi z nejakých dôvodov museli stretávať, rozhodne sa varujte duchovných rozhovorov, spevu kresťanských piesní a spoločných modlitieb.

Keď sa budete týmito zásadami pociťivo riadiť, je pravdepodobné, že vaše dieťa náboženstvo navždy odloží s rozprávkovými knihami a domčekom pre bábiky. Prajeme vám veľa výchovných úspechov.

PhDr. Satan & comp.

(Prevzaté z časopisu Getsemany, č. 15; redakčne upravené)

KOMENSKÉHO mravné desatoro

(ako ho tento uznávaný pedagóg a protestantský biskup hlásal a sám aj zachovával):

Správaj sa vždy slušne a čestne, odmietaj pochybné ponuky dnešného sveta, vyvaruj sa ceste neresti a zla. Prvé ťa povedie k spokojnosti a duševnej rovnováhe, to druhé ťa dozenie k hriechu a výčitkám svedomia. Toto je začiatok poznania, ktoré obohatí tvoj život. Nezabúdaj na konečný cieľ.

I. Nehovor o všetkom, čo si v živote poznal, never všetkému, čo si počul, nedychti po všetkom, čo si videl! Nech vieš čokoľvek, rob to, čo máš a čo treba.

II. Nevrav hlúpe a vulgárne reči. Váž si slová svojho priateľa, zaujímaj sa o Boží názor.

III. K všetkým ľuďom buď rovnako priateľivý. Dávaj si pozor, aby si nekonal úlisne. Pokrytec býva rýchlo odhalený. Beda tým, ktorí dávajú zlý príklad.

IV. Buď spravodlivý k sebe, k svojmu priateľovi aj k svojim blízkym. Maj úctu k cudzím ľuďom, váž si aj ich majetok, nedychti po ňom a nezáviď im ho.

V. Pracuj s chuťou a poctivo. Lenivosť a záhaľka sú poduškou hriechu – nedávaj im miesto vo svojom živote.

VI. Už od malička sa uč trpezlivosti. Staneš sa tak pánom svojho života a budeš ľahšie riešiť závažné problémy, ktoré život prinesie.

VII. Buď dobrý a milosrdný, pomáhaj svojim bližným, ako to od nás žiada Boh. Ver, že za to budeš raz Bohom odmenený.

VIII. Urážky a krivdy odpúšťaj. V hneve nikdy nestrácaj nad sebou kontrolu. Ak si však sám niekomu ublížil, daj to čo najskôr do poriadku.

IX. Vždy buď poctivý a čestný. Nepestuj v sebe nenávisť ani závisť. Nenechaj sa nikým vyprovokovať ani slovom, ani skutkom.

X. Vždy stoj na strane pravdy, potom ťa budú ľudia brať vážne a budú ti dôverovať. Lož prináša každému človeku len hanbu, či je dieťa alebo dospelý. Sám prídeš na to, že pravda je nad všetko. Tú ti nikto nemôže vziať. Vedomosti ťa neobohatia, môžu byť len cestou k úspechu. Avšak poklad, ktorý nikdy nestratí svoju cenu, je čisté svedomie.

Z eposu st. Dominita „Comenius in Fulnek“ (podľa letáčka BTM)

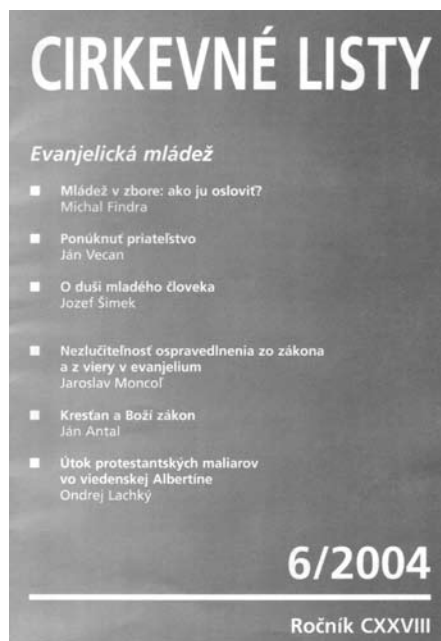

J. A. Comenius

Zanikne NAJSTARŠÍ SLOVENSKÝ EVANJELICKÝ časopis?

Vydávanie časopisu Cirkevné listy (CL), založeného J.M. Hurbanom - najstaršej periodickej tlače evanjelikov na Slovensku - je vážne ohrozené. A to napriek tomu, že vychádzajú v 129. ročníku, že ich nezničili ani maďarizačné snahy, ani dve svetové vojny, ani neprajné pomery Tisovho režimu či éry socializmu. Závisí aj na nás, či sa podarí zastaviť „polčas rozpadu CL“, alebo sa staneme generáciou hrobárov časopisu, ktorý viedli také osobnosti ev. cirkvi ako Hurban, Janoška či Šenšel. Minimálna úroveň nákladu, ktorá by poskytovala pre CL optimistickú perspektívu je 1.000 ks. Do tohto počtu chýba t. č. temer 300 predplatiteľov. Žeby sa nenašli v celej ECAV na Slovensku? - A aspoň niekoľkí i v našom zbore? Cirkevné listy - mesačník slovenských evanjelikov a. v. si je možné objednať na adrese: Tranoscus, Tranovského 1, 031 80 L. Mikuláš; tel.: 044/5523070; e-mail: marika.kubovcikova@tranoscus.sk Predplatné za 12 výtlačkov ročne je 216,-Sk (jedno číslo 18,-Sk).

CL sa venujú vieroučným, teologickým, historickým i etickým témam. Prinášajú tiež homílie, rozhovory i recenzie kníh. Šéfredaktorom CL je jeden z najlepších synov našej cirkvi v súčasnosti, Ivan Elko, ev. farár v Nitre.

Rokovania nášho zborového presbyterstva a konventu

6.3. a 19.6. - tieto rokovania presbyterstva boli venované najmä príprave CEF 4.

10.4. - na službách Božích sa uskutočnil mimoriadny konvent, ktorý odsúhlasil Zmluvu o budúcej zmluve týkajúcu sa predaja pozemku, ktorým má v budúcnosti viesť novovybudovaný cestný most. O odkúpenie pozemku požiadala náš zbor Slovenská správa ciest.

24.4., 22.5. a 24.7. - sa po hlavných službách Božích v kostole uskutočnila porada o príprave CEF 4.

AKTUÁLNE

VIEM, KOMU SOM UVERIL

Pred stáročiami apoštol Pavel vyznal: „Viem, komu som uveril“ (2Tim 1,12). Myslel tým Pána Ježiša Krista. I dnes sa hlási nemalý počet ľudí k viere v Krista, no mnohí si pod ňou predstavujú všeličo. Viera má byť zaiste naša – v tom zmysle, že sa nás osobne – bytostne dotýka, máme na nej osobnú účasť; nemá byť však naša, čo sa týka jej obsahu – my tento obsah netvoríme. Teda nie: Verím podľa seba; ale: Verím podľa Biblie - Písma Svätého. Tomu učíme na hodinách náboženstva i konfirmačnej prípravy naše deti, mládež i dospelých. Napriek tomu, že od novembra 1989 uplynulo už takmer 16 rokov, dosiaľ je i v našom zbore veľa ľudí, ktorí neprešli žiadnym systematickým vyučovaním v otázkach kresťanskej viery. Najmä, no nielen im, prinášame preto na pokračovanie základné otázky z konfirmačnej látky. Ide o veci, ktoré by mali evanjelikovi/evanjeličke pomôcť veriť a rozumieť, pomôcť, s Pavlom radostne vyznávať: „Viem, komu som uveril“. Odpovede na otázky nájdete v tomto a ich pokračovanie v ďalších číslach DEDIČSTVA.

I.) KREŠŤAN VERÍ: PÁN BOH JE MOJÍM TVORCOM A DOBRÝM NEBESKÝM OTCOM

1. Aký veľký poklad mám ako kresťan?
2. Prečo sa nazývam kresťanom?
3. Čo znamená, keď ako kresťan hovorím, že verím v Boha?
4. S čím by sa viera nemala zamieňať?
5. Čo teda viera predovšetkým je?
6. V akého Boha verí kresťan?
7. V ktorej modlitbe to vyjadruje?
8. Ako znie modlitba Otčenáš?
9. Ktoré obrazy - prirovnania sa používajú v Biblii pre nebo?
10. Čo je to kráľovstvo nebeské?
11. Kto sú anjeli?
12. Čo nás učia o stvorení prírodnej vedy?
13. Čo nás učí o stvorení Biblia?
14. Kto nám dal život?
15. Čím Pán Boh stvoril tento svet?
16. Čo znamená, že človek je stvorený na obraz Boží?
17. Čo znamená, že človek má nad zemou panovať?
18. Ako človek uverí?
19. Kde sa o Ježišovi dočítam, kde sa dozviem čo nám Pán Ježiš káže konať?

II.) BIBLIA

20. Čím je pre evanjelikov Biblia - Písmo Sväté?
21. Čo konkrétne znamená, že Biblia nám je prameňom viery a pravidlom života?
22. Prečo hľadáme návod na to, ako správne veriť a správne žiť, práve v Biblii?
23. Kto napísal Bibliu?
24. Na čo nemám zabúdať, keď beriem Bibliu do rúk?
25. Prečo teda mám Bibliu čítať?
26. S čím mám spájať čítanie Biblie?
27. Ako si čítať Bibliu?
28. Kedy mám čítať Bibliu?
29. Stačí mi Bibliu prečítať len raz v živote?
30. Aký úsek z Biblie si mám denne prečítať?
31. Čo presne znamená slovo Biblia?
32. Koľko častí má Biblia a aké; v akých jazykoch boli pôvodne napísané?
33. Kedy bola Biblia napísaná?
34. Koľko kníh je v Biblii, ako sa delia podľa obsahu?
35. Ktoré sú historické knihy Starej zmluvy?
36. Ktoré sú vyučujúce knihy SZ?
37. Ktoré sú prorocké knihy SZ?
38. Ktoré sú historické knihy Novej zmluvy?
39. Ktoré sú vyučujúce knihy NZ?
40. Ktorá je prorocká kniha NZ?
41. Ktoré preklady Biblie sa u nás najčastejšie používajú?
42. O čom hovoria knihy SZ?
43. O čom hovoria knihy NZ?

III.) ZÁKON, EVANJELIUM

44. Ako vyjadruje Biblia Božiu vôľu?
45. Čo hovorí Boh skrze zákon?
46. Čo hovorí Boh skrze evanjelium?
47. Čo je Boží zákon?
48. Ako znie suma zákona - veľké (dvoj)prikázanie lásky?
49. Ako znie suma evanjelia - „malá Biblia“?

ODPOVEDE NA OTÁZKY Z KONFIRMAČNEJ LÁTKY

I.) **KREŠŤAN VERÍ: PÁN BOH JE MOJÍM TVORCOM A DOBRÝM NEBESKÝM OTCOM**

1. *Mám vieru, že Pán Boh je Ten, kto drží a nesie môj život. Preto si nemúšim zúfať, keď prídu ťažké chvíle. Keď prídu radostné dni, ďakujem za ne Pánu Bohu. On ma má rád a veľmi Mu na mne záleží.*
2. *Lebo ma Pán Boh v krste učinil svojím dieťaťom. II. Lebo žijem v cirkvi,*

ktorá je rodinou Božích detí. III. Lebo sa nezaobídeme bez Pána Ježiša.

3. I. Som presvedčený, že Pán Boh existuje. II. Dôverujem, že Pán Boh má pravdu a vždy mi chce dobre.
4. Iba s naučením sa odpovedí na konfirmačné otázky, alebo len s vonkajšou príslušnosťou k cirkvi a účasťou na cirkevných podujatiach. Hoci aj toto všetko k viere patrí a nehodno to zanedbávať.
5. Viera je predovšetkým vzťah lásky, dôvery a poslušnosti k Pánu Bohu.
6. V Boha Otca – teda v Boha, ktorý nám nie je cudzí a stále na nás myslí, hoci my na Neho často zabúdame.
7. V modlitbe Otčenáš – modlitbe Pánovej.
8. Nájdeš ju v Matúšovom evanjeliu 6,9-13; tiež v Ev. spevníku, vzadu na vnútornej strane obálky.
9. Veľká hostina – svadba (znázorňujú radosť); mesto s ulicami zo zlata (znázorňuje veľkú hodnotu a nádheru).
10. Stav, ktorý panuje tam, kde vládne /kraľuje/ Pán Boh.
11. Boží poslovia, ktorí slúžia Pánu Bohu, poslúchajú a chvália Ho.
12. Ako a kedy vznikol svet.
13. Kto nám dal život a prečo žijeme.
14. Za vznikom sveta i nášho života stál Pán Boh.
15. Svojím mocným slovom.
16. Má odzrkadľovať Božiu lásku, Božiu múdrosť, Boží charakter.
17. Má ju opatrovať, ako Bohom vyvolený správca.
18. Tak, že sa odváži skúsiť to s Ježišom, že bude o ňom čítať, počúvať a odváži sa konať, čo nám Pán Ježiš káže.
19. V Biblii.

II.) BIBLIA

20. Prameňom viery a pravidlom života.
21. Znamená to, že to, čomu veríme a to, ako žijeme, má byť v súlade s Bibliou.
22. Lebo veríme, že cez Bibliu k nám hovorí sám Pán Boh a čo je v nej napísané, nám na poučenie bolo napísané – Rímskym 15,4. Čítaj tiež 2. Timoteovi 3,15-16.
23. Pod vedením Duchu Svätého ju napísalo - v priebehu asi 1500 rokov - približne 40 rôznych Božích ľudí – 2. Petra 1,21.
24. Na to, že čítať ju nie je náboženská povinnosť, ani zbožný zásluhný skutok, za ktorý by ma Pán Boh odmenil.
25. Aby som spoznával pravdu o Pánu Bohu aj o sebe samom a nachádzal Božiu vôľu pre môj život.
26. S modlitbou, aby mi dal Pán Boh porozumieť tomu, čo budem čítať. A po prečítaní sa pomodlím, aby mi dal silu podľa prečítaného aj žiť.
27. Pozorne si prečítam /i viackrát/ určitý text z Biblie. Pýtam sa: čo som sa naučil o Pánu Bohu, o sebe, o mojom blížnom? Čo sa odo mňa žiada? – Aké napomenutie mám poslúchnuť? Aké zaslúbenie je tu pre mňa?
28. Pravidelne, každý deň. Najlepšie hneď ráno - Božie slovo mi môže byť

usmernením pre nový deň. Ak to nie je možné ráno, potom si nájdem taký čas, keď som ešte svieži.

29. Bibliu nemožno nikdy dočítať. Ona nás oslovuje vždy nanovo. Kto prestane Bibliu čítať, ochudobňuje sám seba.
30. Radšej kratší, ale čítam dôsledne. Nie je dôležité z Biblie za deň veľa prečítať, ale skôr veľa z nej vyčítať.
31. Je to grécke slovo a znamená knihy.
32. Dve časti: Starú zmluvu /SZ/ a Novú zmluvu /NZ/. SZ bola pôvodne napísaná hebrejsky a aramejsky; NZ bola pôvodne napísaná grécky.
33. SZ bola napísaná pred narodením Pána Ježiša Krista, NZ po narodení Pána Ježiša Krista.
34. 66, z toho v SZ 39 a v NZ 27. Podľa obsahu sa delia na knihy historické, vyučujúce a prorocké.
35. 1., 2., 3., 4., 5. Kniha Mojžišova, Kniha Józuova, Sudcovia, Rút, 1. a 2. Kniha Samuelova, 1. a 2. Kniha kráľov, 1. a 2. Kniha kronická, Ezdráš, Nehemiáš, Ester.
36. Jób, Žalmy, Príslovia, Kazateľ, Veľpieseň.
37. Izaiáš, Jeremiáš, Žalospevy, Ezechiel, Daniel, Ozeáš, Jól, Ámos, Abdiáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Abakuk, Sofoniáš, Aggeus, Zachariáš, Malachiáš.
38. Evanjelium podľa: Matúša, Marka, Lukáša, Jána; Skutky apoštolov.
39. List Rímskym, 1. a 2. List Korinským, List Galatským, Efezským, Filipským, Kolosenským, 1. a 2. List Tesalonickým, 1. a 2. List Timoteovi, List Titovi, Filemonovi, Židom, Jakuba, 1. a 2. List Petra, 1., 2. a 3. List Jána, List Júdov.
40. Zjavenie Jána.
41. Slovenský evanjelický preklad; Roháčkov preklad; slovenský ekumenický preklad NZ; česká Bible Kralická.
42. Historické: o stvorení sveta, o hriechu, o dejinách Božieho ľudu izraelského, jeho kráľoch, o zajatí a návrate z neho; Vyučujúce: o tom ako sa máme modliť a múdro-bohabojne žiť; Prorocké: o Božích posolstvách Izraelu i celému svetu, predpovedajú aj príchod Krista /Mesiáša/.
43. Historické: o živote a diele Pána Ježiša Krista, o vzniku kresťanskej cirkvi, o pôsobení apoštolov; Vyučujúce: o kresťanskom učení – vierouke a etike; Prorocká: o Božích plánoch v dejinách spásy.

III.) ZÁKON, EVANJELIUM

44. Skrze zákon a evanjelium.
45. Hovorí o tom, čo od nás očakáva a žiada.
46. Hovorí o tom, čo nám dáva.
47. Sú to Božie pravidlá pre náš život.
48. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca, z celej duše, z celej mysle a z celej sily. Milovať budeš blížneho ako seba samého – Ev. Marka 12,30-31.
49. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho – Ev. Jána 3,16.

ÚČASŤ AKO DÔKAZ VIERY I NÁDEJE

5. júla nasmeroval autobus s ružomberskými evanjelikmi i časťou zborového spevokolu na západ našej krajiny. Cieľovou stanicou boli zrúcaniny hradu Branč. Tu sa už pár rokov stretávajú evanjelici augsburského vierovyznania Západného dištriktu, aby si pripomenuli veľkých mužov viery i martýrov našej cirkvi (Cyrila a Metoda, Majstra Jána Husa i tých piatich martýrov, ktorí tu boli po tzv. bratislavských súdoch väznení od 29.5. 1674 do 16.3.1975 a následne boli odvečení do Neapola a predaní na galeje. Jeden z nich bol evanjelik a. v. - krupinský rektor Juraj Láni, ostatní štyria boli kalvíni).

Pri pamätníku, ktorý je na Branči postavený, sa každý aspoň troška mohol zamyslieť nad ich prácou, odvahu a vierou.

Kto tam bol, určite si bude dlho pamätať na tento výstup a priebeh služieb Božích a isto iste by si to rád zopakoval. Bol to krásny duchovný zážitok obohatený účinkujú-

ciami (napr. recitátor Juraj Sarvaš). Bol to ohromný zážitok obzrieť sa po skaliskách zrúcanín hradu a na nich sediacych mladých. Hoci, počasie bolo nevlúdne, fúkal silný vietor a na toto ročné obdobie bolo chladno, každý si dal na seba čo mal a aj dvaja - traja sedeli spolu schúlení a sledovali služby Božie. Hrialo nás však v srdciach to, čo sme videli a zažili počas dopoludnia v spoločensťve vyše 1500 bratov a sestier - tu zúčastnených. Trochu sme závideli prítomným fará-

rom ich luteráky, aspoň troška ich chránili pred nečasom. I my sme sa však zohriali v dedinke Podbranč, kde sme boli po službách Božích na dobrom guláši, koláčikoch, káve či čaji. S láskou nám ich pripravil domáci cirkevný zbor v Sobotišti (Podbranč je jeho filiou).

Na ceste späť sme sa zastavili na týchto miestach:

Hlboké - navštívili sme pamätnú izbu J. M. Hurbanu, ktorý v tomto cirkevnom zbore pôsobil a tiež Hurbanov hrob; Myjava - v zbore je veľa detí i dospelých, viac ráz v týždni sa konajú služby Božie; Stará Turá - pôsobili tu sestry Mária a Kristína Royové. Tunajší evanjelický kostol bol postavený v priebehu niekoľkých týždňov.

Na všetkých miestach, ktoré sme navštívili, sme mali možnosť počuť i vidieť, čo dokázali vykonať naši predkovia pre svoju cirkev. Všade nás očakávali, srdečne prijali a podelili sa so svojimi radosťami a ťažkosťami. V každom z cirkevných

zborov zápasia najviac o duchovný život svojich členov, no tiež o finančné zabezpečenie chodu zboru.

Spokojní a obohatení o mnoho nového sme sa vrátili šťastne domov. Vďaka patrí tým, ktorí prišli s návrhom trasy nášho tohoročného zborového zájazdu.

Prosím nášho Pána o to, aby sme sa vedeli všetci túliť k Jeho nohám a Jeho slovu, ako to bolo na hrade Branč.

Zuzana Sedliaková

Všetci sme na bojisku

Boli ste niekedy na bojisku? - Ja áno, hoci som si myslela, že mi nič také nehrozí.

Traja vytrvalí vodcovia kráčajú a vedú svoje vojsko pešo cez rieky, diaľnice a kopce na miesto oddychu, do dediny Gerlachov, pod vrchom s rovnakým pomenovaním. Možno som to trochu prehnela. Nemali sme ťažký náklad (naše cestovné tašky zobrali Katka so Slavom do auta, aby sme ich nemuseli niesť), ale pešo sme išli (ak nerátame autobus a vlak). Kto my? -

No predsa 15 dorastákov a vedúci dorastového tábora z nášho cirkevneho zboru. Keď sme dorazili na bojisko, teda do ubytovne v ev. zborovom dome v Gerlachove, vedúci nás potriedili do izieb. Až tu sme si uvedomili, že ich budeme musieť poslúchať, ak sa chceme dočkať povýšenia. Po vynikajúcom

obede nás podelili do troch bojových skupín pod vedením Paťky, Janka a Markusa. Naskytla sa prvá úloha. Každé správne vojsko by malo mať vlastnú vlajku, názov a pokrik. Na tejto ťažkej úlohe sme pracovali celé popoludnie, kým sme konečne dospeli k záveru. Mená našich bojových skupín boli: Delostrelci, Kvety hôr a Mafia. Vedúci nás za tvorivosť odmenili jednou frčkou. (Na začiatku každému z nás dali menovku, na ktorú sme si postupne počas tábora lepili frčky - hodnoti.) Po vynikajúcej večeri sme sa spolu zahráli obľúbené hry, ako

napríklad: Mestečko Palermo, či Twister. A bol tu čas ísť „spať“. V sobotu sa na nás obloha mračila celý deň. (Asi sme boli naozaj zlí, lebo sme ju aj často roz-plakali.) Tu sa opäť preukázala tvorivosť našich vedúcich, ktorí nám kvôli zlému počasiu vymysleli hry vo vnútri ubytovne. Jednou z nich bola hra na hľadanie biblického textu. (Vedúci nám skryli biele papieriky na hnedé skrine a my sme tvárili, že ich hľadáme.) Dobré však skryli soľ vo vode, ktorú sme s chuťou všetci začali piť.

Ešte sme si spolu zahráli hru Tróny a zrazu tu už bola nedeľa.

V kostole sme zaspievali niekoľko pesničiek. Mali sme taký skvelý obed, že sme si po ňom museli ísť všetci ľahnúť. Neskoršie popoludní sme šli na plaváreň. Keďže v Gerlachove sa plaváreň nenachádza, trochu sme si museli

za vodou zapochodovať - do Svitú. Voda však za to stála! Bola vynikajúca a dobre sa v nej šantilo. Podporučníčka Janka sa k tomu vyjadrila takto: „Páčilo sa mi ako sme sa na plavárni spolu hrali veľmi zaujímavú hru.“ Pre každý prípad sme si vyskúšali aj boj vo vode. Potom nám vedúci pripravili opäť prekvapenie. Vraj ideme na túru! Príkaz bol jasný: „Ísť spať.“ Ráno nás budík zobudil už o siedmej. Tak my máme prázdniny a budík nám zvoní už o siedmej? Pohoršujúce! Počas tvrdej disciplíny a neskutočných terénov sme sa aj napriek nášmu nepres-

távajúcemu hundraniu a šomraniu dostali až ku krásnemu vodopádu za Sliezkym domom. „Veľmi ma prekvapilo, že sa vedúcim podarilo dostať nás až hore“, skonštatovala poručička Alenka. Stálo to za tú drinu. Spokojne sme sa vrátili do ubytovne, kde sme si vychutnali námahou zaslúžený obed. (Pre zaujímavosť sme mali obed až o 16:00!!!) Keďže sme boli teraz najedení a nemali sme čo robiť, pustili sme sa do rôznych hier. Chalani už nevydržali bez peňazí v rukách a začali hrať hru Investor, kým my baby, vojačky sme sa vrtko skrúcali na už spomínanom Twisterovi. Večer sme za výstup boli odmenení ďalšou frčkou. Okolo deviatej večer nám začala chýbať aj nejaká tá večera. Zdatnejší chlapci, čiže hlavne vedúci a podvedúci, nám rozložili ohnisko. Iskry z neho nám opekali špekáčiky. To bola večera. Ohník nám však nevyhasol ani keď sme dojedli a tak si chlapci vymysleli ohňové zábavy. (Chalani si odrezali konáre zo stromov, kraj dali do ohňa. Ten sa potom rozpálil a hrali sa na šermiarov). Nadporučík Marek vraví: „Pri opekaní bolo super, dobré špekáčiky, zhorený sveter...“ Filip si dokonca spálil aj svoje nohavice. Po takomto námáhom dni sme zaspali veľmi rýchlo. „Tá svalovica“, povedal si za nás všetkých generálplukovník Janči, len čo vstal. Aj napriek svalovici nám vedúci pripravili už tretie prekvapenie. Osemtisícovky. V tento deň sme zdolali niekoľko vrchov, merajúcich viac ako osemtisíc. „Mne sa páčilo ako sme ich *akože* zdolávali. Bolo to dobré“, povedal poručík Andrej. Zahráli sme si futbal. Snažili sme sa nafúknuť balóny do prasknutia, naháňali sme sa v radoch ako sto-

nožky. (Poniektoí sme išli domov so zelenými kolenami - vravím z vlastnej skúsenosti.) Večer sme sa dokonca zahráli hru Ruská ruleta (s vajcom). Rotmajsterka Evka si myslí: „Sranda, keď niekomu rozbiješ vajce na hlave.“ No potom si vybrať vajcové škrupiny z hlavy nebola až taká sranda. Musím však potvrdiť, že na ďalší deň sa mi vlasy kráááásne leskli. Tešilo ma to pri balení. A zase domov k tomu „bezbojovému“ svetu. Keď čítate tento článok, nezdá sa vám divné, že hovorím stále tak bojovne? Hlavná téma tábora totiž znela: „Všetci sme na bojisku.“ Vedúci nám vysvetlili, že Ježiš nie je „len“ našim Spasiteľom, ale aj najlepším Spolubojovníkom, Vodcom alebo aj duchovným chlebom. Myslím, že viacerí z nás túto tému pochopili. Keď sme poriadili celú ubytovňu, čakali sme na autobus, ktorý mal našu púť ukončiť. Prišiel načas, vlak tiež, rodičia a súrodenci nám kývali a my sme vedeli, že tábor definitívne skončil. A čo na to naši vedúci? Janči povedal: „Páčilo sa mi, že vás náš spôsob rozdávania frčiek tak zaujal a že ste sa o ne aj začali snažiť.“ A čo sa nám rodí v hlavách teraz, keď si spomenieme na tábor? „Príjemná zábava“ (podporučička Janka), „super sranda“ (rotmajsterka Evka), „zaujímavé hry“ (poručík Andrej), „tvorivý kolektív“ (nadporučička Lucka), „veľmi dobré jedlo“ (nadporučík Marek). Čo dodať na záver? Bojovali sme statočne, a boj viery proti diablu sme vyhrali.

Zapísala: nadporučička Lucka

P. S. Ak sa vám na tábore spoločenstvo s Bohom naozaj páčilo, prečo sú každú nedeľu a v piatky na mládeži vaše miesta neobsadené?

POĎAKOVANIE ZA 2%

pre Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu

2%

S vďakou oznamujeme, že k 31.7. 2005 dostalo Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu 43.467,- Sk. Tieto boli na účet združenia pripísané poukázaním 2% z vašich zaplatených daní pre Občianske združenie Vladimíra Čobrdu. Financie poslúžia na úhradu výdav-

Pavla kov za

dopravu podujatí pre deti i dospelých, informácie o ktorých nájdete v tomto čísle občasnika (Stretnutie detí Lipt. – oravského seniorátu vo Východnej, zájazdy do Českého Těšína a na Branč, letný tábor detí v Tatranskej Lomnici).

Mená darcov nám, žiaľ, nie sú známe, nemôžeme im poďakovať osobne. Avšak aspoň **touto cestou vyjadrujeme srdečnú a úprimnú vďaku všetkým darcom z radov fyzických i právnických osôb za podporu, ktorú prejavili poukázaním 2% zo zaplatených daní pre Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu.** Vyjadrujeme nádej, že svoju láskavú priazeň združeniu zachovajú aj v r. 2006.

Martin Šefranko
predseda výboru obč. združenia

Zuzana Jarabová
hospodár výboru obč. združenia

Z KLENOTNICE MÚDROSTI

- ✓ *Život je ako jedlo v reštaurácii – musíš veriť tomu, kto ho pripravil.*
- ✓ *Keď ti povedia, že si dobrý, spýtaj sa Boha, čo na to hovorí.*
- ✓ *Krtince prekračuj, hory zdolávaj.*
- ✓ *Na Boha sa môžeš spoľahnúť - v každej situácii sa zachová ako Boh.*
- ✓ *Boh môže všetko, ale to neznamená, že môže za všetko.*
- ✓ *Hriechom komunistov bola pýcha, hriechom kresťanov bol strach.*
- ✓ *Raz by som si prial nájsť svoje meno v tajných zoznamoch Božích spolupracovníkov.*
- ✓ *Veda popisuje to, čo sa deje na prízemí, zatiaľ čo Boh sídli na deväťdesiatomsiedmom poschodí.*
- ✓ *Si Božou schránkou. Čítaš Jeho odkazy?*

Pavel Kosorin

- pokrstení:

Zuzana Fagová, Lucia Fagová, Martin Faga, Patrik Ďurej, Lukáš Nagran, Gabriela Ižová, Dominika Ižová, Šimon Ižo, Maroš Kojdiak, Matúš Škoda, Anna Sabuchová z *Ružomberka*; Karin Kubíková z *Liskovej*; Silvia Krakovská zo *Štiavničky*;

- konfirmovaní:

Peter Baran z *L. Sliáčov*; Patrik Bartko, Andrej Benko, Jozef Beňo, Matej Fábry, Tomáš Huňa, Filip Kasanický, Ján Kmoško, Jakub Legerský, Marek Molčan, Marek Praženica, Zuzana Fagová, Lucia Hariňová, Alena Kotyzová, Jela Turská, Ing. Miloš Bublka z *Ružomberka*; Matúš Hlavatý, Miroslav Kudla, Peter Madleňák, Zuzana Murinová, Daniela Olejníková, Lucia Švecová, Ing. Pavel Blahút, Ing. Tatiana Blahútová, Ing. Dagmar Švecová z *Liskovej*; Dominik Vomáčka, Silvia Krakovská zo *Štiavničky*;

- prijatí do Ev. a. v. cirkvi:

Milan Krenželak - z *Ružomberka* - na

základe svojho slobodného rozhodnutia prestúpil z rím.-kat. cirkvi;

- sobášení:

Miroslav Franko (ev.) & Silvia Hatalová (r.k.) *obaja z Ružomberka*; Ing. Peter Laco (ev.) & Mária Horváthová (r.k.) *obaja z Ružomberka*; Milan Krenželak (ev.) z *Ružomberka* & Silvia Krakovská (ev.) zo *Štiavničky*; Peter Fábry (bez vyzn.) & Monika Dekýšová (ev.) *obaja z Ružomberka*;

- pochovaní:

Anna Líšková 94 r., Zuzana Mrázová 92 r., Anna Krnová 85 r. z *Ružomberka* (*pochovaná v Bratislave - so súhlasom Ev. F.Ú. v Ružomberku*), Paula Petrová 81 r., Jozef Vfbik 48 r., Zlata Milanová 64 r., Vladislav Kudroň 80 r., Irena Mikitová 91 r., Ján Plávka 86 r., Viera Hýrošová 68 r., Július Ondruška 78 r., Šarlota Bendová 81 r. z *Ružomberka*; Peter Janičina 90 r. z *L. Osady* (*pochovaný v Ružomberku*); Emília Maďarová 62 r. z *L. Sliáčov*; Ema Allmanová 64 r. z *Liskovej*; Štefánia Grofíková 77 r. z *Bardejova* (*pochovaná v Liskovej so súhlasom Ev. F.Ú. v Bardejove*).

Aj smiech je Boží dar

Vo vlaku cestuje mladík a žuje žuvačku. Oproti nemu v kupé sedí babička a s milým výrazom na tvári ho pozoruje. Asi tak po pol hodine sa k nemu babička nakloní a hovorí:

- To si milý, synček, že sa so mnou zhováraš, ale ja ťa vôbec nepočujem.

Horský sprievodca hovorí:

- Keby dámy na chvíľku zmlkli, počuli by sme hukot vodopádu.

(prevzaté z internetu)

V TATRÁCH NÁM BOLO VESELO

V Tatranskej Lomnici sa v dňoch 1.-7. augusta zišlo na tábore detí spolu 53 detí z cirkevných zborov Žilina, Ružomberok, Partizánska Ľupča a 2 deti z Rimavskej Soboty. Spolu s nimi sme boli my, 13-ti vedúci, ubytovaní v tamojšej škole v prírode. Témou tábora bola Autoškola. Deti museli každé ráno po „rannom klak-sóne“ – budíčku a „naštartovaní“ – rannej rozcvičke, navštíviť „čerpaciu stanicu“, kde sa v rámci ranných stíšení spolu so svojimi vedúcimi zamýšľali nad biblickými príbehmi: Farizej a publikán, Mária a Marta, Pán Ježiš umýva nohy, Peter zapiera Ježiša, Bohatý mládenec, Tomáš. Počas dopoludňajších lekcí sme deťom vysvetľovali príbehy o Samaritánke, Žalárnikovi vo Filipis, povolani na kráľovskú svadbu, Ananiášovi a Zafíre, podobenstvo o 10-tich pannách. Okrem spoločných modlitieb, stíšení a spevu piesní na Božiu oslavu deti počas tábora uvítali možnosť individuálnych rozhovorov s vedúcimi, pričom sa nám mohli zdôveriť s otázkami a problémami, ktoré ich trápia.

Nad Tatranskou Lomnicou sa majestátne týči Lomnický štít. Rozhodli sme sa, že sa naň pôjdeme pozrieť bližšie. Z T. Lomnice sme sa vyviezli lanov-

Terénna jazda

kou na Skalnaté Pleso (1751 m.n.m.), ktoré sa nachádza tesne pod Lomnickým štítom. Následne sme sa s deťmi vydali na túru po Hrebienku do Starého Smokovca, odkiaľ sme sa doviezli späť do Lomnice tatranskou električkou. Počas túry sme mohli obdivovať tatranské živočíchy, rastlinstvo i krištáľovo čisté vodopády. V Múzeu Vysokých Tatier i o súčasnom živote v Tatrách. Z expozície múzea s exponátmi živočíchov a rastlín Vysokých Tatier niektoré deti nechceli po jeho obhliadke vôbec odísť.

V tvorivých dielnach si deti vyrábali rôzne pohľadnice, záložky, svietniky. Nechýbalo ani maľovanie na sklo a tričká. Veľký úspech u detí mali „terénne jazdy“ – prechod terénom so zaviazanými očami, skladanie slov z ústrižkov rozmiestnených na lúke a i. Počas nich i krátkej nočnej hry deti preukázali svoju šikovnosť a odvahy.

V táborovom obchode si deti za táborové platidlo, ktorým bola 1 TANAPka, mohli kúpiť sladkosti, hračky či školské potreby. TANAPky sme deťom udeľovali za splnenie rôznych úloh a aktivít. V predpos-

ledný deň sa uskutočnil futbalový zápas vedúcich proti deťom, pričom vedúci vyhrali 3:1. Na konci tábora deti obdržali „vodičské preukazy“ ako spomienku na tábor vo Vysokých Tatrách, počas ktorého nám všetkým bolo veselo, pretože sme sa mohli radowať z krás Božej prírody.

Daniel Baláž

(zo Žiliny – jeden z vedúcich tábora).

Srdčne blahoželáme jubilantom

október 2005:

88 r.: Anna Štollová; 86 r.: Júlia Struhárová; 85 r.: Jolana Krajčová; 83 r.: Anna Buková; 81 r.: Margita Siakeľová; 80 r.: Mária Beťková; 75 r.: Elena Čavojová, Jozef Kuska; 65 r.: Elena Kubčíková; 60r.: Miroslav Lukáč; 55 r.: Radomil Nováček, Matilda Stehurová Eva Šildeková;

november 2005:

96 r.: Vladimír Lukáč; 89 r.: Alžbeta Janovská; 86 r.: Ema Lukáčová; 82 r.: Elena Pribilová; 75 r.: Jaroslav Murina; 70 r.: MUDr. Miloslav Hulej, Anna Mišatová, Emília Šimová; 65 r.: Viera Martonová; 60 r.: Irena Janiková, Má-

ria Lakatošová; 55 r.: Milan Malov, Oľga Reťkovská; 50 r.: Martin Bačkor, Ľubica Kenderová;

december 2005:

91 r.: Terézia Kožková, 88 r.: Anna Vilčeková; 85 r.: Anna Michalíková; 83 r.: Štefánia Kubáňová, Ján Paušly; 82 r.: Božena Kunová, Margita Eubelanová, Samuel Palic; 81 r.: Ing. Jelka ková; 70 r.: Branislav Kasanický; 60 r.: Anna Halušková, Štefan Németh, Branislav Reťkovský, Elena Surovčeková; 55 r.: Igor Potocký, Viera Uhliarová, Viera Salvová, Anna Tholtová; 50 r.: Lýdia Bobříková.

POZNÁMKY KU VÝCHOVE A GENERAČNÉMU PROBLÉMU CIRKVI

Na úvod dva citáty:

(1) „*Náša mládež miluje luxus, má zlé spôsoby, pohŕda autoritou a nemá žiadnu úctu pred starobou. Dnešné deti sú tyrani. Nevstanú, keď do miestnosti vstúpi starší muž. Odurávajú rodičom. Tárajú v spoločnosti, chlípú pri jedle a tyranizujú svojich učiteľov.*“

(2) „*Nemám už žiadnu nádej pre budúcnosť nášho národa, ak by mala závisieť na dnešnej ľahkomyselnej mládeži, lebo táto mládež je bezpochyby neznesiteľná, bezohľadná a premúdrelá. Keď som bol ešte mladý, učili nás dobrému správaniu a rešpektu voči rodičom, ale dnešná mládež chce všetko vedieť lepšie a je vždy prostoreká.*“

- Toto ťažkanie si nepochádza od niekoho zo súčasnej staršej generácie. Prvý citát je od Sokrata (500 r. pred Kristom), autorom druhého je Hesiodos (700 r. pred Kristom). Z toho je zrejmé, že generačný problém nie je žiadnou novotou. Ani v cirkvi. Vedia o ňom aj autori kníh NZ. V 1Pt 5,5 čítame: „*Mladší, buďte poddaní starším*“; a v 1 Tim 4,12: „*Nech nikto tebou nepohŕda pre tvoju mladosť.*“ Prvý z textov naznačuje, že i v dobe NZ sa (časť) mladej generácie nazdávala, že vie robiť veci lepšie ako starší, ktorí sú - povedané s *Pleijelom* - „celkom zasnežení“ a sto rokov za opicami... Z druhého výroku Písma zas vidno, že pre niektorých starších bol kritériom autority vyšší vek, čomu Pavel oponuje. Apoštolov postoj neskôr hutne formuloval *Martin Niemöller*:

Na Božom slove stojaci konfirmand je pre cirkev väčšou autoritou ako cirkevný hodnosťár mimo Neho. Prítom je dôležité neprehladiť niektoré skutočnosti:

(A) Výrok: „**Mladší, buďte poddaní starším**“, je určený mladším. Sú to oni, kto si ho má vziať k srdcu. Biblia z neho nerobí „kladivo“, ktorým smú starší „búchať mladších po hlave“.

(B) Podobne slová: „**Nech nikto tebou nepohŕda pre tvoju mladosť**“, nechcú byť „červeným súknom“ v rukách mladších, ktorým neustále mávajú starším pred očami. Majú dať mladším vnútornú istotu, že **nie na veku, ale na tom, či náš život odráža Krista - či sme vzorom v reči, spôsobe života, v láske, vo viere a mravnej čistote (1Tim 4,12) - záleží autorita v cirkvi.**

(C) Aby sa súkolie medzi generáciami v cirkvi nezadrhávalo, Biblia odporúča „**mazať ho olejom extra kvality, zvaným POKORA**“. Iste, treba zaň platiť nemalú cenu, ale je to olej potrebný pre všetkých (1Pt 4,5b-6). V cirkvi jestvujú rôzne úlohy, rôzne obdarovania (1Pt 4,10), no bez pokory, sa v spoločenstve Božieho ľudu nepohneme dopredu. Naopak, kde sme ochotní opásať si (obliecť si) kristovskú pokoru (F 2,5-8), tam je v cirkvi koniec preceňovania seba i podceňovania iných, tam vidíme, že **ako rôzne generácie sa navzájom potrebujeme a smieme sa od seba učiť**. Ktosi to precízne

vyjadril výrokom: **RÔZNE GENERÁCIE, ALE JEDEN SPASITEĽ.** - Áno, aj tým, že nám Pán dal jedných druhým, sa Boh stará o svoj ľud, zachraňuje ho. Veď i my smieme v Ježiša veriť preto, lebo sme v živote stretli tých, ktorí nám odovzdali evanjelium. Úlohou nás, rozličných generácií patriacich jedinému Spasiteľovi, je usilovať sa, aby odovzdávanie evanjelia pri nás - pri mne - neskončilo.

(D) V našej spoločnosti je mladost zbožštená, sta by už sama o sebe bola akousi vyššou kvalitou - čo je nezmysel. Čím viac sú o ňom mladí presvedčení svetskými médiami, tým viac mu veria - aj v cirkvi. O to ťažšie im padne byť „odbožstvenými“.

Biblia mladost nezbožstvuje, zároveň však učí starších nepohrdáť mladostou. Adresuje napomenutia tak starším, ako aj mladším (1Pt 5,15). Pri ich čítaní pozornému „písmákovi“ sotva ujde, že apoštol ich vyslovuje v kontexte, kde spomína pôsobenie diabla (1Pt 5,8-9). Prirovnáva ho k levovi - dravcovi. V prírode dravce spravidla útočia na mladé, choré alebo osamelé tvory. **Diabol svojou dravosťou ohrozuje práve tých, ktorí si myslia, že už vo viere čosi dosiahli, a pritom sú v nej mláďatami. Diabol číha i na tých, ktorí sú izolovaní od spoločnosti.** - Nielen navonok, ale aj vnútorne - pretrvávajúcimi spormi, podceňovaním iných či preceňovaním seba. Porušovanie princípů: „Rôzne generácie, ale jeden Spasiteľ“, falošný pocit, že si vystačíme sami, zvyšuje diablove šance. Ako platí, že kresťanstvo nie je jazdou pre osame-

lých jazdcov, práve tak je pravdou, že **byť prijatý Kristom nie je výsadou len jednej generácie.**

(E) Vo viere sme stále v pozícií učiacich sa: vekom starší i mladší. Je normálne, že kto sa učí, robí pri tom aj chyby. **Mladší by mali vedieť, že aj staršia generácia v cirkvi je generáciou učiacich sa. Jej omyly sa nesmú stať triumfom mladších. Staršia generácia by zas mala mať mnoho porozumenia pre mladšiu** (Mal 3,24), **lebo kým mladí nemajú skúsenosti starších, starší majú skúsenosti z mladosti.**

Potreba porozumenia sa týka aj liturgického života cirkvi (hoci nielen neho). Vo väčšine zborov by sme si priali mať mládeže v kostoloch oveľa viac. Napriek tomu neveľmi badať, že by sme sa v cirkvi vážne zamýšľali, či náš liturgický prejav mladým pomáha pochopiť a prijať evanjelium, či formy, ktorými chválime a zvestujeme Krista, sú pre nich zrozumiteľnou rečou. O. Kolárovský napísal, že „*s liturgiou je to podobné ako v rodine: Spríchodom každého nového člena (novej generácie) dochádza k rodine k určitým nevyhnutným zmenám. Ak je vítaný, tak tie zmeny nie sú pre nikoho bremenom, ale všetci budujú spoločný dom, v ktorom sa môžu cítiť navzájom prijímaní. Nový prírastok do rodiny je dôležitejší, ako kreslo po predkoch. Ak má cenu kreslo zachovať, tak naučme nového člena rodiny vážiť si ho. Zároveň mu však nezazlievajte, že sám radšej sedí na novej otáčavej stoličke.*“

(F) Psychológ Zd. Matějček prízvukoval, že „**najviac vychovávame,**

keď nám ani nenapadne, že vychovávame. „Všetko, čo pred deťmi a mladou generáciou robíme, ako a o čom sa s mladými rozprávame/nerozprávame, ako s nimi zaobchádzame, tiež ako sa otec rozpráva s mamou a mama s otcom - to všetko je výchova. **Bolo by omylom, keby sme sa (rodičia, starí a krstní rodičia, učitelia, katechéti a farári) domnievali, že konáme výchovnú prácu iba vtedy, keď na deti dohliadame, keď ich poučujeme, napomíname alebo trestáme. Všetko, čo mladí na nás vidia, určuje ich život, teda vychováva ich. Naše postoje, spôsoby i nespôsoby, obsah a tón našej reči, naše mlčanie v niektorých veciach, naše činy, ale aj nečinnosť - to všetko ich vychováva** (Štěpán Šoltész).

(G) V Biblii je ne jeden výrok dobre použiteľný v pedagogike. Za veľmi oslovujúci považujem slová: „Čo mohla, urobila“ (Mk 14,8). Ježiš nimi hodnotí ženu, ktorá vopred pomazala Jeho telo na pohreb. Verím, že pravidlo: „Čo mohla, urobila“ - **ČO MÔŽEME, UROBME**, má platiť aj v našej výchovnej práci. Žiaľ, u nás evanjelikov, prevláda nezriedka iná mentalita. Nie: Čo môžem, urobím, ale: „**mentalita aspoň.**“ Dieťa dáme aspoň „okrstiť“, aspoň na konfirmačnú prípravu ho pošleme či naženieme. Krst, konfirmácia sú veci dobré, potrebné a správne. Nesprávne je však zostať pri „aspoň“. **Nie: aspoň to či ono; ale: čo môžeme, urobme. Ved' celý náš spôsob života je výchovou.** A hoci úspech, zdar výchovy je Božím dielom, predsa „sadme, polievajme“ (1K 3,6-8) - urobme, čo môžeme.

Je tu otázka: Ako? V cirkvi predsa

máme množstvo rodičov, ktorí sú „deťmi minulej éry“, doby neslobody, v ktorej veľmi veľa ľudí nechodilo na náboženstvo, keď aj zašli do kostola - sledovali ich, a tak tam radšej nechodievali. Mnohí majú podnes vo veciach viery enormné medzery, sú si vo viere sami neistí, v praxi podobní neveriacim. Ako majú viesť k viere svoje deti? Ako majú urobiť všetko, čo môžu?

Nik sa kresťanom nestane - nevyučí za kresťana - raz navždy. Potrebujeme sa všetci duchovne vzdelávať. Ak sa nám vzdelania vo veciach viery v minulosti nedostávalo, platí to ešte väčšmi. Spravidla sa stretáme s námietkami - výhovorkami: Na duchovné vzdelávanie nemám čas. Bezpočet členov ev. cirkvi sa na pravidelné duchovné vzdelávanie díva ako na nadbytočnosť - ako na luxus, ktorý si môžu dopriať iba kazatelia, k povolaniu ktorých to patrí, prípadne ľudia poverení vyučovaním v cirkvi. Duchovné vzdelávanie však nie je luxusom, nemá zostať výsadou niekoľkých jednotlivcov, farárov či skupiny starších ľudí, ktorí majú svoje časné starosti už za sebou. Rodičia bez duchovného vzdelania, ktorí majú vychovávať svoje deti, sa podobajú ľuďom, ktorí skočili do prúdu dravej rieky, ale iba sa chcú začať učiť plávať. Nikdy sa nenaučia držať nad vodou a vždy zostanú odkázaní na to, aby sa prichytili niečoho, čo je v ich dosahu. Ich domácnosť nebude miestom, kde je citeľný duchovný vplyv kresťanstva.

Psychológ E. Komárika sa raz v diskusii spýtal jeden mládežník: Ako nebyť egoistom? On dotyčného ocenil, že je dobré, keď vníma, že svoj egoizmus potrebuje zmeniť. Dal mu jednoduchú radu: Ak nechceš byť

egoistom, správaj sa tak, ako by si ním nebol. Platí to aj o viere. **Ak máš v záležitostiach viery medzery, ak tvoja viera kolíše, ak si ňou nie ste istí, ale chcete veriť, chcete svoje deti viesť k Pánu Bohu, potom čítajte Bibliu, skúste žiť podľa nej, skúste žiť ako veriaci – čiže žiť podľa Božieho slova.** Viera je Božím darom, no keď sa usilujeme zachovávať to, k čomu nás volá Božie slovo, Pán Boh sa k takejto snahe iste prizná. - Nájdem orientáciu, k čomu viesť naše deti.

„Rob, čo môžeš, a Boh prispeje tvojej dobrej snahe“
(T. Kempenský).

(H) Dôležitým pri odovzdávaní evanjelia mladšej generácii je svätenie dňa Pánovho. I tu opustíme „aspoň mentalitu“, a čo môžeme, urobme. Veď je čo naprávať. Iste aj tým, že budeme prichádzať do bohoslužobných zhromaždení (Žid 10,25). Predovšetkým však tým, že budeme skúmať rás nášho kresťanstva, nášho kresťanského života. Skúmať, či sa nezúžil na príležitostnú účasť na nedeľných službách Božích, ako na nejakej zbožnej povinnosti. Služby Božie ňou však nechcú byť. Nechcú byť ani miestom, kam utečieme od toho, čo nás tlačí vo všedné dni. Naopak, služby Božie sú miestom, kde tieto problémy môžeme predložiť pred Pána Boha. **Deň Pánov nezachováme ako zbožnú povinnosť, pobožný zvyk; má sa nám stať miestom, kde spočinieme na**

pevnej pôde – výšine, na ktorej sa môžeme dobre zorientovať v spleťosti našich všedných problémov a starostí – aj tých spojených s výchovou – a spoznať, nanovo sa uistiť, že Pán Boh vedie náš život. To smieme očakávať pri zvesti Božieho slova (Štěpán Šoltész).

Jednou z príčinou, prečo sa mladšiemu pokoleniu do kostola nechce, prečo preň kresťanstvo nie je príliš lákavé je, že na nás, ktorí do kostola chodíme, pričasto vidí, že služby Božie v nás nevyvolali odozvu. **Diskreditujeme to, v čo veríme, robíme z toho karikatúru, keď naše počúvanie Božieho slova zostáva bez odozvy vo všednom živote.** Skúmajme teda náš kresťanský život, nie len nedeľný, ale aj všedný. Mladá generácia ho pozorne sleduje. Je nebezpečné predstavovať jej vieru iba ako rozumové poučky bez vzťahu k bežnému životu. **Sveďectvo živej viery mladšej generácii, jej orientovanie na Spasiteľa Pána Ježiša Krista nie je jednou z mnohých rodičovských či „dospeláckych“ povinností, ktorú môžeme plniť, keď nám zvýši čas a príležitosť, ale našou najzákladnejšou kresťanskou službou.** Úspech výchovy, je vždy Božím dielom, avšak robme, čo môžeme. - Aby, v prípade, že by na cestách života mladí poblúdili, mali sa na čo rozpomenúť a vedeli sa vrátiť do Otcovho domu (L 15,17-19).

Martin Šefranko

Z NAŠEJ HISTÓRIE

PROGRAMNÁ REČ

biskupa Vladimíra Čobrdu, povedaná pri jeho úvode do úradu biskupského, dňa 10. septembra 1930 v chráme ružomerskom. Ponechávame ju v dobovej slovenčine – pozn. red. (Dokončenie z č. 1-2005)

Najťažšou a najpálčivejšou otázkou nášho života je otázka školská, otázka našich cirkevných škôl a ich budúcnosti.

Nechcem byť nespravodlivý a hádam popierať, alebo i len podceňovať užitočnú, požehnanú prácu necirkevných škôl, menovite na poli čisto

osvetovom a pedagogickom, tam, kde je správa školy v rukách povoláných, súcích, skutočných pedagógov-vychovávateľov. Celkom loyálne uznávam i možné prednosti, výhody sjednoteného na celej čiare školstva; áno i nevyhnutnú neraz potrebu sjednotenia, kde cirkevné školy, z akýchkoľvek príčin a pre jakékoľvek prekážky, nemôžu

sa udržať na potrebnej úrovni, alebo cirkev nemôže si sriadiť a udržať primeranú školu. Ale bratia moji, jednako len musím povedať: to nie sú naše školy, naše v tom najužšom a najvlastnejšom smysle slova: *chrámy maličkých*, akými boli školy naše od prvopočiatku; *štepnice cirkvi*, akými by sme ich chceli mať i v budúcnosti.

A v tomto presvedčení ma neskláti ani smutný zjav, že - najmä z mladšej generácie učiteľskej - sa veľmi mnohí nedosvedčujú v službe cirkevnej školy, lebo, súc iného ducha, ani nemajú smyslu a porozumenia pre vlastné ciele cirkevnej školy. Toto sú

len priechodné zjavy, akési letmé tieň, ktoré pominú kdežto charakter, ráz školy je vecou podstatnou, trvalou. A i keď som si veľmi žive povedomý finančnej zaťažnosti, ktorú znamená, najmä pre cirkev evanjelickú, udržiavanie škôl, a ktorej by sa sbory aspoň čiastočne zbavily pri všeobecnom zobecnení alebo poštatnení škôl; jednako, kde je

možnosť toho po stránke i finančnej i pedagogickej: som za zachovanie a všemožné zveľaďovanie našich cirkevných škôl evanjelických, i keď pri značnej podpore štátnej a pri čiastočnom obmedzení samosprávy školskej.

I keď by školy naše mali pre nás význam len ako vzácne dedičstvo

ctihodných otcov, i vtedy mali by sme vykonať všetko, aby sme si uctili a zachovali ovocie krvavých mozoľov otcovských. A naše školy evanj. znamenajú pre nás nekonečne viac. Nehovorím, že sú existenčnou podmienkou našej cirkvi, ale ich ztrata bola by nielen ztratom mnohých hodnôt duchovných a hmotných, ale znamenala by zrovna živelný otras, ktorý by sa nám ľahko mohol stať osudným, ak by sme ich ztratu nevedeli nahradiť rovnocennou, alebo aspoň približne primeranou protihodnotou.

Práve oprávnená obava o budúcnosť nášho školstva ponúka nás k tým intenzívnejšej vnútornomisijnej, pastoraľnej práci a najmä k práci na poli výchovnej práci veriacich najbližšom a najprimeranejšom. Myslím na naše združenia mládeže a na prácu spolkovú vôbec. Tu sa nám otvára široké pole práce, a na tomto poli kynie nám bohatá žeň, keď tú prácu budeme konať ochotne, s láskou a s potrebným porozumením. Prácu medzi mládežou a s mládežou v združeniach mládeže, a prácu v spolkoch Slov. Ev. Jednoty a najmä v jej ženských odboroch a v spolkoch ženských vôbec vám ani nemôžem dosť dôrazne položiť na srdce. Hovorí sa správne: „Čia je mládež, toho je budúcnosť.“ Musíme si vychovávať mládež! Ale mládež vychovávajú v prvom rade matky. Čie sú matky, toho bude mládež. Vychovajme si horlivé, povedomé evanjelické matky, a ony nám vychovávajú horlivú, povedomú, evanjelickú mládež.

O osobných-platových otázkach kňazstva a učiteľstva sa nechcem zmieňovať obšírne. Len o jednom vás chcem uistiť, bratia, že sa pri mne nikdy nenaplní príslovie, že „sýty

nerozumie hladnému“; čo mi bude možné, vykonám všetko, aby mohli utíchnuť oprávnené sťažnosti.

A nakoniec len toto ešte: Medzi ostatnými nakladá mi C. Ú. povinnosť navštevovať sbory, konať t. zv. kanonickú vizitáciu. Doterajší spôsob kanonickej vizitácie mal iste svoje dobré stránky a význam pre sbory, najmä pre ich zovňajší stav. I sa ho chcem pridržať za príkladom svojho predchodcu. Ale popri tom, kde sa bude ukazovať potreba toho, chcem navštíviť sbory i mimo takejto úradnej vizitácie, presvedčiť sa, aký je ten každonedeľný život v sboroch, aká býva návšteva chrámová, ako sa bratia farári pripravujú a vôbec, ako konajú svoje povinnosti, ako sa učí v školách, ako sa pracuje v združeniach. Lebo nechcel by som, aby sa potomkinovskými dedinami zakrýval pravý stav sborov. Chcem sa osobne presvedčiť o skutočných potrebách, nedostatkoch, prípadných premeškaniach, aby som – podľa potreby – mohol poslávať dobrou radou, potrebnými pokynmi, napomenutím alebo, keď by bolo treba, i pokarhať prípadnú ľahostajnosť a nedbalosť, vedený vždy úprimnou láskou bratskou a láskou ku Pánu Ježišovi a k jeho drahej cirkvi.

„A tak, bratí moji milí a prežádovúci, tak stújte v Pánu, milí. A ktorékoli čisté, ktorékoli milé, ktorékoli dobrovoľné, jestli ktorá ctnosť, a jestli ktorá chvála, o tých veciach premyšľajte. A ty veci činite, a Bůh pokoje budeť s vámi!“

A Ty, Bože mocný, Otče dobrotivý, „požehnej již a dávejž šťastný prospěch!“ Amen

*Pre náš občasník vybral
z Cirkevných listov (r. 1930/č.19)
PhDr. Karol Dzuriak*

ČO SA UDIALO

27.2. - na službách Božích kázala Janka Kaňuchová - kapláňka z Liptovského Mikuláša.

4.3. - zborový farár sa na GBÚ v Bratislave zúčastnil rokovania Programovej komisie 4. Celoslovenského festivalu (CEF 4).

4.3. - v zborovej sieni sa konalo ekumenické modlitebné stretnutie v rámci Svetového dňa modlitieb žien. Modlili sme sa najmä za Poľsko, o ktorom boli na stretnutí premietnuté i diapozitívy. Kázal Tomáš Kohút, kazateľ zboru BJB. Ofera pre Ev. diakoniu - Domov dôchodcov v Kšínnej - vyniesla 255,- Sk.

12.3. - v kostole sa konal koncert baptistického spevokolu JAS.

14.3.-19.3. - uskutočnilo sa 6 stretnutí v rámci Pôstneho modlitebného týždňa.

19.3. - v Liptovskom Hrádku sa konal seniorálny konvent.

12.4. - v modlitebni BJB sa konala ekumenická pobožnosť za účasti veriacich domáceho zboru i niekoľkých členov nášho ev. zboru. Kázal M. Šefranko.

14.4. - v zborovej sieni sa uskutočnilo zasadnutie Organizačného výboru CEF 4; zúčastnili sa ho tiež gen. biskup ECAV J. Filo a primátor Ružomberka J. Čech.

15.4. - sestry Eva Nováková a Janka Mrázová sa v Liptovskom Mikuláši zúčastnili na katechetickom seminári venovanému problematickým deťom - disciplíne na vyučovaní ev. náboženstva.

26.4. - zborový farár sa v Prešove zúčastnil stretnutia ev. duchovných Východného dištriktu s biskupom VD ECAV Igorom Mišinom; venované bolo predovšetkým cirkevnému školstvu.

29.4. - v zborovej sieni sa uskutočnilo zasadnutie Programovej komisie CEF 4.

30.4. - konalo sa predkonfirmačné upratovanie kostola.

7.5. - v kostole sa konala verejná skúška konfirmandov, spojená s prísluhovaním spovede a Večere Pánovej pre príbuzných našich konfirmandov.

8.5. - konfirmovaných bolo 15 mladých bratov a 7 mladých sestier.

11.5. - na 7. ročníku regionálnej olympiády z biblických vedomostí na Ev. ZŠ v L. Mikuláši sa zúčastnili 4 súťažiaci z nášho cirkevného zboru. Z nich Marienka Olejníková zo ZŠ v Liskovej obsadila 2. miesto v kategórii žiakov 3. - 4. ročníka. Ďalšie 2 študentky z nášho zboru súťažili „vo farbách“ Ev. gymnázia v L. Mikuláši. Z nich Veronika Matloňová obsadila 2. miesto v kategórii stredoškolákov.

13.5. - zb. farár sa spolu so zástupcom MsÚ v Ružomberku J. Pavlíkom zúčastnil v Bratislave rokovania Organizačného výboru CEF 4.

15.5. - deti z besiedky poslúžili programom pre mamičky, krstné a staré mamky; deti; ktoré chodia na náboženstvo programom k svätodušným sviatkom.

19.5. - na večerných službách

Božích kázal ev. farár Curt Westman zo Švédska. Spolu s ďalším bratom zo Škandinávie bol na krátkej návšteve v našom zbere.

22.5. - zb. farár i niekoľko ďalších členov zboru sa zúčastnilo pohrebnej rozlúčky s bývalým konseniorom LOS ECAV ThB. Bedrichom Ďurišom v Istebnom.

29.5. - ofera z tejto nedele bola venovaná pre Ev. diakoniú. Vyniesla 3.000,-Sk.

29.5. - uskutočnil sa autobusový zájazd do L. Jána, kde náš spevokol na 14. ročníku Koncertu spevokolov Liptova a Oravy zaspieval 3 piesne.

6.6. - v zborovej sieni sa konalo rokovanie Bohoslužobného výboru ECAV. Zúčastnil sa ho aj brat biskup ZD Ivan Osuský a - ako hosť - predseda Hymnologického výboru ECAV emer. biskup Ján Midriak.

10.6. - v zborovej sieni sa uskutočnilo zasadnutie Organizačného výboru CEF 4.

11.6. - vo Východnej sa uskutočnilo stretnutie detí nášho seniorátu. Z nášho zboru sa ho zúčastnilo 21 detí. Doprevádzali ich učiteľky našej Detskej besiedky K. Lukáčová a P. Kasanická. Na podujatie sme zorganizovali autobusový zájazd.

13.6. - zborový farár poslušil prednáškou na stretnutí ev. duchovných Hontianskeho seniorátu v Kráľovciach - Krnišove.

13.6. - zborový dozorca a zborový farár sa v L. Mikuláši zúčastnili porady predsedníctiev zborov LOS ECAV so synodálmi za náš seniorát.

16.6. - konala sa konfirmácia dospelých.

19.6. - na sl. Božích pri závere šk. roku poslúžili svojim programom deti navštevujúce ev. náboženstvo a detskú

besiedku. Ofera z tejto nedele bola pre náklady spojené s novostavbou Domu smútku v Štiavničke. Vyniesla 3.000,- Sk.

jún: natreté boli okenné rámy na bývalej ev. ľudovej škole v Ružomberku - zo strany od väznice.

23.6. - na večerných službách Božích v našej zborovej sieni kázal Tomáš Kohút - kazateľ BJB. Zúčastnili sa ich i ďalší bratia a sestry z miestneho zboru BJB.

26.6. - služby Božie viedla sestra Lívia Mojzsisová z Ružomberka - absolventka EBF UK v Bratislave.

26.6. - uskutočnil sa zborový zájazd do Českého Těšína. V kostole ČCE poslúžil - pri 79. výročí posviacky tamojšieho ev. a. v. kostola na Rozvoji - náš spevokol blokom piesní, prednesom duchovnej poézie Lucia Hariňová a zborový farár zvestou Božieho slo-

va. Popoludní sme navštívili Kostol milosti (postavený z milosti Ježišovej) v poľskom Cieszynie, kde nám boli podané mnohé zaujímavé informácie z histórie evanjelickej cirkvi na Sliezsku.

29.6. - čítané služby Božie viedol a zborového farára (indisponovaného kvôli ochoreniu hlasiviek) na nich zastúpil brat presbyter PhDr. Karol Dzuríak.

1.7.-6.7. - v Gerlachove sa uskutočnil letný tábor pre našich dorastencov. Zúčastnilo sa ho 15 dorastencov. Tábor pre nich pripravili členovia našej mládeže: Slavo a Katka Lukáčovci, Janko Mojš, Ján Laco a Paťka Kasanická.

3.7. - na cintoríne v Štiavničke sa konala posviacka novostavby Domu smútku. Vykonali ju ľudrovský rímskokat. p. farár Barilla a náš zborový farár. Obaja poslúžili zhromaždeniu zvesťou Božieho slova. Piesňou poslúžil aj náš spevokol.

5.7. - uskutočnil sa jednodňový zborový zájazd na stretnutie evanjelikov na hrade **Branč** - kde boli kedysi väznení evanjelickí farári. Navštívili sme aj **Hilboké**, kde pôsobil Jozef Miloslav Hurban, **Myjavu**, pôsobisko Daniela Krmana a **Starú Turú** - miesto, kde pracovali sestry Kristína a Mária Royové.

8.7. - v zborovej sieni sa uskutočnilo zasadnutie Organizačného výboru CEF 4 za účasti gen. biskupa ECAV J. Filu. Naš zbor zastupoval brat M. Košík.

10.7. - na službách Božích kázal plk. Tomáš Semko, ev. vojenský duchovný. Zúčastnili sa ich i deti vojakov, ktoré boli na tábore na Smrekovici; tiež deti z ev. cirkevného zboru v Nitre s ich duchovným pastierom Ivanom Elkom.

11.7. - 15.7. - sa v našom zbere konal denný tábor pre deti, ktoré boli v uplynulom šk. roku v 1. - 4. ročníku ZŠ. Prebiehal od 8.- 14. hodiny. V jeho programe boli krátke výlety do okolia (v prípade nepriaznivého počasia náhradný program na fare); rozličná kreatívna - činnosť detí. Tábor pre deti pripravila sestra katechétka Eva Nováková.

15.7 - na veži boli vymenené 2 motory pohonu zvonov, ktoré zhoreli počas zimného obdobia následkom prudkých výkyvov teplôt.

17.7. - na službách Božích kázal Vladimír Šefranko, ev. farár v. v. z Modry.

18.7. - po absolvovaní štúdia na EBF UK v Bratislave, bola na Mgr. ev. teológie promovaná sestra Lívia Mojzsisová, rod. Vršková, členka nášho zboru.

20.7. - začali sa práce na výmene časti strešnej krytiny na bývalej ev. ľudovej škole v Ružomberku.

24.7. - v kostole sa konal koncert sláčikového súboru Bratislava klasik (11 sláčikových nástrojov + čembalo), pod vedením Alexandra Jablockova.

25.7. - na MsÚ v Ružomberku a v priestoroch konania podujatí CEF 4 sa uskutočnila porada ohľadom prípravy CEF 4.

28.7. - konala sa celodenná brigáda k príprave CEF 4 (stavanie pódia na zimnom štadióne a nosenie stoličiek). Zúčastnilo sa jej 73 dobrovoľných brigádnikov z nášho cirkevného zboru.

28.7. - v kostole sa konal koncert „Kto len na Boha sa spolieha“. Uskutočnil sa v rámci celoslovenského festivalu Johann Sebastian Bach - Slovensko 2005. Dobrovoľné vstupné /2.535,- Sk/ bolo venované na pre Nadáciu Výskum rakoviny

na zakúpenie prístroja - pulznej elektroforézy.

29.7. - konala sa celodenná brigáda k príprave CEF 4 na zimnom štadióne i 4. ZŠ. Zúčastnilo sa jej cca 20 dobrovoľných brigádnikov z nášho cirkevného zboru.

30.-31.7. - uskutočnil sa CEF 4, na ktorého rozličných podujatiach sa v priebehu oboch dní zúčastnilo cca 10.000 ľudí, vrátane viacerých zahraničných hostí. Z nášho zboru ho počas oboch dní zabezpečovalo vyše 100 dobrovoľných spolupracovníkov.

1.8. - konala sa celodenná brigáda po CEF 4 (odnášanie stoličiek a upratovanie zimného štadióna). Zúčastnilo sa jej cca 70 dobrovoľných brigádnikov z nášho cirkevného zboru.

1.-7.8. - uskutočnil sa detský tábor v Tatranskej Lomnici. Zúčastnilo sa ho 16 našich detí pod vedením Zuzany Jarabovej. Natábore boli aj deti cirkevných zborov Žilina, Partizánska Ľupča a Rimavská Sobota. Organizačne ho pripravil žilinský a náš cirkevný zbor.

2.8. - na záverečnej kratšej brigáde po CEF 4 (rozobratie kríža a naloženie materiálu do dodávky biskupského úradu) sa zúčastnilo 7 dobrovoľných brigádnikov.

14.8., 28.8. a 11.9. - na hlavných službách Božích poslúžila sólovým spe-

vom Soňa Mičudová.

24.8. - zborový farár sa s ružomberským rím.-kat. dekanom a riaditeľom Spišskej charity v Ružomberku zúčastnil rozhovoru so zástupcami Mondí BP z Londýna v rámci sociálno-ekonomickej analýzy tejto firmy.

28.8. - po službách Božích boli v kostole premietnuté zábery z CEF 4.

1.9. - väčšina členov nášho spevokolu sa zúčastnila posedenia vo farskej záhrade spojeného s varením guláša.

4.9. - hlavné služby Božie so speveňou a Večerou Pánovou boli spojené s požehnaním detí - školákov a študujúcej mládeže pri začiatku nového šk. roku.

Brat dozorca a sestra presbyterka Ludrovcová pozdravili zborového farára pri 10. výročí jeho nástupu do služby v ružomberском ev. cirkevnom zbere.

August: sestra presbyterka Zuzana Jarabová aktualizovala počítačovú podobu zborovej kartotéky.

August/september: na poschodí našej fary boli natreté okenné rámy a izby.

7. - 9.9. - zborový farár sa zúčastnil Teologickej konferencie v Račkovej doline

DO VAŠEJ POZORNOSTI NIEKTORÉ WWW STRÁNKY

www.javerim.sk

(hudobná skupina Heavens Shore)

www.campfest.sk

(kresťanský /nielen/ hudobný festival pre duchom mladých)

www.sk-muzic.sk

(slovenská kresťanská hudba)

www.detskabesiedka.sk

(sekcia detských besiedok ECAV na Slovensku)

www.ecav.sk

(oficiálna webová stránka Evanjelickej cirkvi na Slovensku - s množstvom odkazov na zaujímavé weby)

Neprehliadnite

OZNAMY

ÚRADNÉ HODINY NA EV. A. V. FARSKOM ÚRADE (A. Bernoláka 11):

Pondelok, streda, piatok: 9.00 hod.-11.30 hod.,

telefón: 044/43 22 198

- V kostole po službách Božích alebo priamo na fare si môžete kúpiť kresťanskú literatúru, mimo iného aj pomôcku pre denné čítanie Biblie na rok 2006 TESNOU BRÁNOU (80,-) - tá by nemala chýbať v žiadnej evanjelickej domácnosti; tiež ev. stolový kalendár na r. 2006 (66,-). Nezabudnite si ich pýtať na našej fare.
- Svojim deťom, vnúčatám objedajte mesačník Nová DÚHA z Tranoscia (200,-Sk za 10 výtlačkov v priebehu šk. roku 2005/2006); pokonfirmačnej mládeži DENNÍK MLADÝCH (dvojmesačník hutných a sviežich biblických zamyslení na každý deň).
- Úprimne vám ďakujeme za milodary, ktoré viacerí z vás venovali pre činnosť nášho cirkevného zboru - na občasník DEDIČSTVO, opravu strechy bývalej ev. ľudovej školy v Ružomberku i na v budúcnosti plánovaných opravy plota okolo kostola. (2. Korintským 9,7-8).
- Nakoľko v termíne stanovenom zborovým konventom (apríli a máji) - a ani dosiaľ - si cirkevný príspevok (CP) na r. 2005 neuhradilo približne tristo členov nášho zboru, prosíme ich o splnenie si tejto - jednej zo základných povinností člena ev. cirkvi. Výška príspevku je 200,-Sk na pokrsteného člena zboru. Pokiaľ sú v rodine 3, prípadne viac nezaopatrených detí, rodina platí CP iba za dve deti. Za skoré vyrovnanie si podlžností vám ďakujeme.

Podujatia najbližšieho obdobia

- 2.10. - Poďakovanie za úrody - služby Božie so spovedou a VP: 10.00 hod.
- 9.10. - Pamiatka posvätenia nášho kostola (79. výročie) - sl. Božie: 10.00 hod.
- 31.10. - Pamiatka reformácie: - služby Božie: 10.00 hod.
- 1.11. - Pamiatka zosnulých - služby Božie: 10.00 hod.

SRDEČNE VÁS POZÝVAME!

pre 1. a 2. ročník ZŠ v RUŽOMBERKU:

- ZŠ Klačno: pre 1. stupeň ZŠ: streda: 12.45 - 13.25 hod. v 2.A
- ZŠ Dončova: pre 1. roč.: piatok: 8.45 - 9.30 hod.
- ZŠ Sládkovičova: pre 1. stupeň ZŠ: utorok: 8.50 - 9.35 hod.
- ZŠ Zarevúca: pre 1. roč.: streda: 12.30 - 13.10 hod. v 1.B
- ZŠ Bystrická cesta: pre 1. a 2.roč.: streda: 12.25 - 13.10 hod. v 2.A
- ZŠ Bystrická cesta: pre 3. roč.: štvrtok: 12.25 - 13.10 hod

pre žiakov ZŠ v RUŽOMBERKU (sústredene):

- pre 2.-4. roč. ZŠ vo štvrtok 14.00-14.40 hod.
- pre 5.-9. roč. ZŠ v stredu 15.35-16.20 hod.
- koná sa v zborovej sieni Evanjelickej fary (A. Bernoláka 11)

v ZŠ LIPTOVSKÁ ŠTIAVNICA:

- pre 1.-4. roč. ZŠ v utorok 6.40-7.20 hod.

v ZŠ LISKOVÁ:

- pre 1.-4. roč. ZŠ v utorok 14.00-14.40 hod.
- pre 5.-9. roč. ZŠ v utorok 14.45-15.30 hod.

pre stredoškolačkov (sústredene):

v ŠÚV Scota Viatora: (pre študentov ŠÚV, ZŠŠ Sc. Viatora, OA, gymnázia, SZŠ) pondelok 14.15-15.00 hod. v učebni 110

Združ. škola Bystrická: streda 14.00-14.45 hod. v učebni A

KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA

- pre 2. roč. vo štvrtok 14.50-15.50 hod.
- pre 1. roč. vo štvrtok 15.50-16.50 hod.
- pre dospelých – termín po vzájomnom dohovore
- koná sa v zborovej sieni Evanjelickej fary (A. Bernoláka 11)

Prípadné informácie na **telef. č.: 044/432 21 98**

DEDIČSTVO - občasník Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. v Ružomberku, určený pre jeho vnútornú potrebu. **Ročník IX., číslo 3/2005. Náklad:** 840 výtlačkov. **Toto číslo pripravili:** Karol Dzuriak, Jarka Gembelová, Zuzana Jarabová, Janka Mrázová, Martin Šefranko - zodp. redaktor. **Redakcia:** Ev. a. v. farský úrad, A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok, **tel.:** 044/432 21 98; **e-mail:** jonki@bb.telecom.sk ; **http://ecavrbk.szm.sk** **Nepredajné.** Pre orientáciu tých, ktorí chcú svoj zborový časopis podporiť: **náklady na výtlačok sú 20,- Sk.** Za dary na tlač občasníka vám vopred **úprimne ďakujeme.** **Uzávierka** tohto čísla bola 15. septembra 2005.

Od:

EVANJELICKÝ A. V.
FARSKÝ ÚRAD
A. Bernoláka 11
034 01 RUŽOMBEROK
tel.: 044/4322198
e-mail: jonki@bb.telecom.sk
<http://ecavrbk.szm.sk>